

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis Prædicatorum

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

Forma purgatione[m] canonica[m] diffamato i[n]dice[n]di.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

alteri vices suas,) iuxta cap. Multorum querela. A de hæret. in clem. ferant sententiam per hunc modum, vel similem in effectu.

Forma purgationem canonicam diffamato indicendi.

NOS N. miseratione diuina Episcopus talis ciuitatis, & frater N. ordinis Prædicatorum in terris talis domini, inquisitor hereticæ prauitatis a sancta sede Apostolica spalius delegatus: Considerantes, quod meritis processus facti per nos contra te talem, talis diocesis, nobis delatum de tali heretica prauitate, s. q. & c. non inuenimus te confessatum, nec conuictum de prædicta labe, nec alias suspectum, nisi quod te reperimus legitime ac veraciter in tali villa, ciuitate, vel diocesi, & apud bonos & malos publice diffamatum; Ea propter ad purgandam huiusmodi infamiam tibi indicimus purgationem canonicam, ut est iuris; assignando tibi talem diem talis mensis, ac talem horam illius diei, in qua compareas personaliter coram nobis, & purges tuam infamiam tantis, seu tot ordinis tui: qui quidem compurgatores tui, sint homines fidei catholici & vite probati, & qui conuersationem tuam, & vitam nouerint, non tam moderno tempore quam transacto: significantes quod si in purgatione defeceris, te habebimus pro conuicto, prout voluit canonice sanctiones.

Hic autem considerandum est, quod cum aliquis reperitur legitime de aliqua hæresi publice diffamatus, & contra eum aliud non probatur nisi infamia ipsa sola, sibi indicitur purgatio canonica: hoc est, quod habeat bonos aliquos viros septem, decem, viginti, vel triginta, secundum quod plus, vel minus, & in locis pluribus, vel paucioribus, magis, vel minus insignibus, fuerit diffamatus, qui sint tuæ conditionis, vel ordinis: ut si diffamatus est religiosus, & illi sint religiosi: si clericus secularis, & illi clerici seculares: si miles, & illi milites, qui purget eum a crimine, de quo est diffamatus: qui compurgatores debent esse homines fidei catholici, & vite probati, qui & illius conuersationem & vitam, non tam moderno tempore cognouerint, quam antiquo, ut habetur extra de purg. cano. c. Inter sollicitudines.

Quales esse debent compurgatores.

Pœna recusantis in compurgatione.

Pœna deficientis in compurgatione.

Si autem se purgare noluerit, excommunicetur: quam excommunicationem si per annum sustinerit animo indurato, ex tunc ut hæreticus condemnatur, iuxta c. Excommunicamus itaque, §. qui autem, de hæret.

Si autem se purgare decreuerit, sed in purgatione defecerit, hoc est, quod purgatores tales, & tantos, prout est ei iniunctum, qui eum purgent, non inuenierit, pro conuicto habetur, & sicut hæreticus condemnatur, ut habetur extra de hæret. Excommunicamus §. adijcimus, & vers. qui nisi te, & de purg. cano. c. Cum dilectus.

Considerandum etiam hic est, quod quando dicitur quod indicatur diffamato, quatenus purget se, una vel quarta manu ordinis sui, quod otio sumitur ibi in genere, & non in specie: unde

A si Episcopus purgandus est, non negatur, quin et Episcopis, in purgatione possint admitti abbates & religiosi presbyteri, & in alijs pari forma: de purg. cano. c. Quoties. Purgabit autem se diffamatus per modum, qui sequitur, ut colligitur extra de purg. cano. ca. Quoties. §. porro, & c. Acc.

Forma purgationis canonice a diffamato de hæresi faciende.

ADVENIENTE autem termino eidem diffamato ad se purgandum canonicè assignato, comparebit personaliter purgandus cum suis compurgatoribus coram Episcopo, seu Inquisitore, in loco ubi noscitur infamatus: & ille qui diffamatus est ponens manum super librum Evangeliorum ante eum positum dicet sic: Ego iuro super quatuor ista Evangelia sancta Dei, quod tale hæresim: exprimendo eam, de qua est diffamatus: nunquam tenui: nec credidi, nec docui, nec teneo, nec credo. Negabit. s. cum iuramento illud, de quo est diffamatus, quidquid sit illud: Quo factio omnes compurgatores ponent manum super prædictum librum Evangeliorum, & quilibet dicet ita: Et ego iuro super ista sancta Dei Evangelia, quod credo ipsum verum iurasse. Et tunc canonice est purgatus.

Considerandum est etiam, quod diffamatus de hæresi, ibi est purgandus, ubi noscitur diffamatus: & si in multis locis fuerit diffamatus, imponatur sibi, quod in omnibus illis fidem catholicam publice profiteatur, & detestetur hæresim, de qua ibi noscitur infamatus, de purg. cano. c. Inter sollicitudines.

Nec cōtēnā qui canonice de hæresi se purgavit: nam si post purgationem incidit in hæresim iam purgatam, pro relapso habetur, & tunc ut relapsus est tradendus curiæ seculari, iuxta c. Excommunicamus §. adijcimus, & ver. vel si post purgationem, & c. Ad abolendam, §. illos quoque; Secus autem si in aliam hæresim incidit, de qua se ante non purgauerit, iuxta c. allegatum.

COMMENT. XXXVIII.

Observandum hic est primū, hunc modum secundum finem processum fidei differre a septimo, in quo etiam agit auctor de indicenda canonice purgatione ipsi diffamato, sed ille amplius ibi, ex alij indicij de hæresi erat suspectus, & propterea non modo purgationem, sed etiam abiurationem simul est subire coactus, hic vero solū erat infamatus de hæresi.

Et quæ ad hunc modum spectat, repetunt Tabiæsis in suam verbo, Inquisitor, §. 13. nu. 14. & Sprægerius in malleo maleficarum, par. 3. q. 21. Locutus in opere iudiciali verbo, purgatio, et in si. operis in forma ferendi sententiæ contra diffamatum de hæresi; ut purget se canonice, plenissime etiam Repertorium Inquisitorum verbo, purgatio, Sylvester de strigibus lib. 3. cap. 4. pun. 4. de qua multa quoque extant in concilio Tarraconensi relato ab Eymérico supra par. 2. Franciscus Squillacensis tract. de fide ca. 160. cap. 3. & dixi multa de canonice purgatione

Nota

De purgatione canonice